

Ngồi Đàn Ông Cân Đo Tỉ Ác Và Thỉ Gian

Tác Giả: SE s&#u tâm

Chúa Nhật, 23 Tháng 9 Năm 2012 18:57

Ngồi đàn ông ch&#c a cái cân đó vào kho&#ng trên sáu m&#i tu&#i và g&#ng m&#t tuy có v&# kh&#c kh&# nh&#ng th&#t trí th&#c...

Ngồi v&# s&#p c&#i c&# a tôi b&# n&#m li&#t gi&#ng t&# ngày hôm qua cho đ&#n bây gi&# trong khách s&#n mà không sao nh&#c n&#i cái đ&#u lên đ&#c ch&# đã vì b&# nhi&#m khói xe và b&#i b&#m, nàng và tôi không ng&# khí h&#u tháng Sáu ở Sài Gòn v&#n còn nóng nh&# thiêu nh&# đ&#t đ&#n cháy c&# da th&#t. Cũng ch&# vì chịu lòng nàng mà gi&# đây cu&#c du l&#ch c&# a hai đ&#a đã m&#t đi nhi&#u thú v&#.

Hai đ&#a chúng tôi đ&# đ&#nh ch&# đi đ&#n Thái Lan và sau đó đ&#n x&# chùa tháp r&#i quay v&# l&#i Hoa K&#, nh&#ng khi đ&#n Campuchia và th&#y cũng g&#n sát v&#i n&#c Vi&#t Nam, h&#n n&#a ng&#i h&#ng đ&#n viên du l&#ch nói s&# lo m&#i th&# t&#c ch&# trong có vài ba ti&#ng đ&#ng h&# là xong nên nàng mu&#n ghé qua đây dưỡng ba ngày cho bi&#t Sài Gòn. Tôi thì sao cũng đ&#c mi&#n là ng&#i tôi yêu vui là đ&#c r&#i. Tuy ch&# a chính th&#c l&#y nhau nh&#ng chúng tôi ăn &# cũng nh&# đôi v&# ch&#ng m&#i c&#i và đang h&#ng tu&#n trăng m&#t.

Tôi h&#n nàng đ&#n hai m&#i ba tu&#i, nàng m&#i tám tôi b&#n m&#i m&#t vì v&#y mà tôi chịu nàng t&#i đ&#,nàng mu&#n t&#c... tr&#i mu&#n!

N&#u không nh&# ti&#ng tấm c&# a m&# tôi, n&# vẫn sĩ L&# Túy Ph&#ng đã và đang n&#i ti&#ng v&#i nh&#ng tác ph&#m s&#u t&#m công phu vi&#t v&# đ&#i t&# và nh&#ng ho&#t đ&#ng c&# a nh&#ng lãnh t&# các đ&#ng c&#ng s&#n Vi&#t Nam và th&# gi&#i đã và đang gây ra bao t&#i ác v&#i chính đ&#ng bào trong n&#c và, n&#u không nh&# ba và hai anh trai c&# a nàng cũng r&#t thích nh&#ng tác ph&#m c&# a m&# tôi thì khó mà tôi đ&#c gia đình c&# a nàng ch&#p nh&#n, đ&#n thu&#n ch&# là vì tu&#i tác mà thôi.

Kh&#p cùng n&#c M&# và nh&#ng n&#c khác trên th&# gi&#i thì g&#n nh&# không m&#t ng&#i đàn ông Vi&#t Nam nào, và có c&# phái n&# n&#a, l&#i không m&#t l&#n nghe qua tên c&# a m&# tôi. Tuy m&# s&#p b&#c qua tu&#i l&#c tu&#n nh&#ng m&# v&#n còn đ&#p l&#i sang tr&#ng quý phái n&#a mà tôi v&#n nghĩ có l&# ch&# vì t&# ngày r&#i kh&#i quê h&#ng cho đ&#n nay m&# v&#n "phòng không g&#i chi&#c."

Sài Gòn ch&#t ch&#i vì có quá đông ng&#i mà g&#n nh&# ai ai cũng s&# đ&#ng ph&#ng ti&#n xe g&#n máy nên c&#nh k&#t xe xem ra r&#t th&#ng xuyên. Ngày x&#a, ngày mà tôi r&#i kh&#i n&#i đây khi chỉ&#n tranh đã vào nh&#ng ngày cu&#i cùng và ngày đó tôi ch&# m&#i lên b&#y tu&#i nên trí nh&# v&# m&#t vùng quê h&#ng qu&# là quá nghèo nàn.

Ngồi v&# s&#p c&#i c&# a tôi cho phép tôi đi đ&#o xem thành ph&#,xem ng&#i và xem các ti&#m buôn vì ngày mai hai đ&#a chúng tôi ph&#i r&#i kh&#i n&#i đây,ng&#i tôi yêu không mu&#n th&#y tôi cũng n&#m

liệt mặt chänhäng.

Mặt vät mà tôi thấy phía trước cämät làm tôi phải chú ý đän, đó là cái cân thät cũ kä đä cân ngä i đät trên väa hä näi có ngä i bä hành qua läi thät đäng đäc. Bên cänh cái cân có mät täm giäy carton väi hàng chä thät län " cân säc khäe 2000 đäng " viät bäng bút lông màu đä nét chä rät län nhä muän đä cho ngä i qua läi phải chú ý đän, väy mà không mät ngä i qua läi nào trên hä phä đä mät đän.

Ngä i đän ông chä cäa cái cân đó vào khoäng trên sáu mä i tuäi và gäng mät tuy có vä khä khänhäng thät trí thäc. Bä đä mà ông đang mäc, đôi dép mà ông đang mang cho tôi biät cuäc säng cäa ông không läy gì đäc đäy đä läm näu không muän nói là túng thiäu. Ông ngä i đó,sau cái cân và bên phía tay phải cäa ông, bên cänh mät cây cät bäng xi măng có đäng mät cái thäc cây cao mà tôi nghĩ là đä đo chiäu cao cäa ngä i. Công viäc kinh doanh väi chä mät cái cân và cây thäc, đây là län đäu tiên tôi thấy trong đäi. Ngä i đän ông ngä i đó đang nhìn ngä i qua läi trên hä phä väi vä đäng đäng nhä không hä chä đäi sä có ngä i đän đäng lên cái cân.

"Hai ngàn đäng Việt Nam", tôi nhäm tính väi häi suät mà tôi mäi väa đäi trong khách sän thì nó chä vào khoäng mä i mät mä i hai xen đô la Mä mà thôi. Cũng vì gäng mät cäa ông và thái đänh bät cän đäi cäa ông nên tôi cä đäng tä xa, tä khoäng chäa đän chäc thäc và hät đäa máy lên làm nhä chäp hình räi läi đä xuäng ngä mäng nghĩa mà mäc đích là chä đä chä xem có ai đän đäng lên cái cân không.

Hai mä i läm phút trôi qua räi mà vän không có mät ngä i qua läi nào nhìn đän cái cân nên tôi tä häi nhä väy mät ngày ông ta sä kiäm đäc bao nhiêu tiän đä sinh säng và có lä vì väy mà quän áo và đôi dép cäa ông... Tôi bäc đän cái cân räi đäng lên. Vän väi thái đänh đäng đäng nhäng ông cũng nhìn vào cái bàn cân. Cây kim chä vào con sä bäy mä i ba rä i, tôi väa đänh bäc xuäng thì ông chä tay vào chä đä cây thäc đo chiäu cao nhäng tôi đã läc đäu räi rút tä trong túi áo trên ra tä giäy mä i ngàn đäng đäa cho ông, ông ra đäu tôi chä mät chút đä ông đäi tiän, tôi khoát tay đäng thäi nói ông không cän trä läi sä tiän đä. Ông nhìn tôi nhä mät nhä cä i và gät đäu nhäng ông vän không nói mät câu nào nhäng đôi con mät cäa ông nhìn tôi đäy thiän cäm.

Ánh mät nhìn cäa ông thät kä lä và làm nhä có mät ma läc nào đó thu hút khiän cho tôi phải muän làm quen väi ông. Ánh mät đó,con ngä i đó, cho tôi cái linh cäm ông là ngä i trí thäc đang bä thät thä và bät män väi cuäc đäi. Chäc chän mät con ngä i nhä ông mà näu tôi có cä duyên đäc ông tiäp chuyän thì ông sä thä lä nhäng đäi u bíän lý thú nào đó mà ông biät, hoäc có thä ông cũng là chäng nhân cäa mät sä biän chuyän trong mät đät näc có quá nhiäu đäu kä lä này và... biät đâu räi mä tôi sä có thêm tài liäu đä viät sách. Tôi quyät đänh làm quen väi ông.

*
"- Khi cuäc täng tän công cäa Mät trän Giäi Phäng Miän Nam Viät Nam vào đäp Tät Mäu Thân trên khäp miän Nam đang có đäu hiäu thät bäi thì tôi đäc ngä i cäa mät trän đäa vào khu hoät đäng và, thät đäng lúc, tôi đã thoát khäi sä truy bät cäa an ninh Viät Nam Cäng Hòa chä trong tích täc. Thäi gian này tôi đang là sinh viên năm cuäi đäi häc Khoa Häc Sài gän. Tôi đäc

ngô i c a m t tr n đ a lên Tây Ninh đ r i t đây có kho ng m t t i u đ i h t ng tôi vào khu. M t năm sau trong m t bu i t i c t i tôi đã đ c g p đ m t nh ng ngô i trí th c và nh ng v tu hành t kh p n i m n Nam đ c đ a vào b ng b ng đ m i ph ng t i n và qua m i ngã.

Ngô i c a m t tr n đ i x v i chúng tôi h t s c tr ng đãi và chúng tôi cũng đ c g p m t đ y đ nh ng ngô i lãnh đ o c a m t tr n nh Nguy n Hữu Th , Tr n B ch Đ ng, Hu nh T n Phát, Tr n H u Trang. Phía n có Nguy n Th Bình và Nguy n Th Đ nh, nh ng đ c b i t h n c là đ c g p "anh Sáu Dân", t c Võ Văn K t. Tôi nói đ c b i t là vì t bu i g p g đ u tiên trong b a t i c t i hôm đó tôi đã đ c đi theo sát bên nhân v t này cho đ n sau ngày m n Namhoàn toàn đ c g i... hoàn toàn b nhu m đ .

Tôi không làm sao quên đ c bu i g p đ u tiên vào t i hôm đó vì chính " anh Sáu Dân" khi đ ng lên phát b i u đã nói:

- Ng y quy n Thi u K Khiêm tuyên truy n trong nhân dân v i kh u h i u là đ ng nghe nh ng gì chúng ta nói mà hãy nhìn nh ng gì chúng ta làm. Chúng ta s làm và làm t t c v i ý chí th t cao đ th h n cho nhân dân m n Nam này và nhân dân t i n b trên toàn th g i t h y quân đ i nhân dân c a chúng ta là quân đ i t nhân dân mà ra, vì nhân dân mà ph c v vì nhân dân mà ch n đ u. Quân đ i nhân dân c a chúng ta s không bao g i t hào đ n c m t cây kim ho c m t s i ch nào c a nhân dân nh nh ng tên lính Ng y c a b n chúng. Chúng ta s ch ng minh cho b n Ng y quy n Sài Gòn và th g i t h y r ng M t Tr n Dân T c G i Phóng M n Nam V i t Nam và quân đ i nhân dân c a chúng ta s th c thi m t x h i công b ng, m t x h i không có ngô i bóc l t ngô i. Lãnh đ o m t tr n đã công b ngh quy t th c thi chính sách hòa h p dân t c đ th h n lòng nhân đ o truy n th ng c a dân t c ta vì v y s không có v i c tr thù nh ng ngô i vì ch a h i u vì thi u thông tin mà h i u sai l c v m t tr n và quân đ i c a chúng ta. Chúng ta s giang r ng cánh tay ra đón chào nh ng ai quay v v i m t tr n v i nhân dân, chúng ta ch đánh k ch y đ i ch không bao g i đánh k ch y l i.

"Anh Sáu Dân " Võ Văn K t còn nói nh i u l m nh ng đ i u làm cho tôi t m trong lòng h n c là nh ng l i ông đã nói nh trên. Tôi đ c ngô i c a m t tr n tuyên truy n móc n i đ tham gia đ u tranh cũng ch vì m c đích nh "anh Sáu Dân" đã nói ch ... ch tôi đâu có ng r ng l i tuyên tuy n v i kh u h i u c a "Ng y quy n Thi u K Khiêm" đã ch ng minh s tiên đoán c a h là hoàn toàn đúng sau này v nh ng hành đ ng đã man v nh ng v i c làm t i t và l i nói x o trá không bao g i đ i đôi v i v i c làm c a ngô i c ng s n. Tôi không bao g i quên đ c cái c m giác bàng hoàng và th t v ng t t cùng khi trong m t bu i h p c a nh ng ngô i lãnh đ o đ ng c ng s n m n B c trong đó có s tham đ c a " anh Sáu Dân ", khi bàn v s ph n c a nh ng ngô i lính thua tr n m n Nam thì chính Lê Du n r i Tr ng Chinh r i Ph m Văn Đ ng đ u b i u quy t là ph i g i t h t nh ng ngô i có trách nh m và nh ng ngô i ch huy su t cu c ch n. Tôi l i càng bàng hoàng và th t v ng h n n a khi "anh Sáu Dân" đ ng lên nói:

- T i sao chúng ta ph i t n đ n đ g i t đ i m t t l c l ng lao đ ng l n lao đó làm gì đ b mang t i ng v i th g i. Sao chúng ta không nh t b n chúng l i cho đ n ch t và b t b n chúng lao đ ng c c l c ngày đêm đ t o ra c a c i cho chúng ta dùng và chúng ta s ch cho b n chúng ăn u ng c m ch ng thôi. Chúng ta không đ cho b n chúng b ch t vì đói mà ch đói vì chúng ta cho b n chúng ăn không đ no nh ng ph i b t b n chúng lao đ ng th t nh i u thì t t b n chúng s k t s c và r i s b n m t đ n trên m nh đ t này mà chúng ta không b t n m t viên

đến nào và cũng không bao mang tội ác với tôi.

Có lẽ vì thấy "sáng kiến" của "anh Sáu Dân" sáng suốt quá và sự dũng cảm thu hút nên Nguyễn Hữu sau đó đã tuyên bố như để tiếp nối "anh Sáu Dân":

- Chúng ta đã giải phóng hoàn toàn miền Nam rồi thì việc của bọn chúng chúng ta là y, nhà của của bọn chúng chúng ta vào, con của bọn chúng chúng ta bắt làm nô lệ. Chúng ta sẽ cho bọn người miền Nam, gái thì làm dĩ trai thì chúng ta bắt phải đi khai mìn khai rãnh khai phá như ng khu đất, như ng khu rừng hoang và các bãi mìn.

Một buổi trưa mà tôi đang đứng đợi người bạn đến thì có một người bạn khác lại tiếp cận xin cho quê hương cũng đang bị tàn nát trong tim tôi chôn trong một bụi cỏ ngày hôm đó và, bốn năm sau của cái ngày giải phóng tôi đã phải ra ngoài ngay tại chỗ này. Tôi nghĩ đây suốt ba mươi năm qua không bao sót một ngày nào. Ai muốn hỏi thì rõ chuyện tôi cũng đi uống và kể đúng như tôi và kể cho chú em nghe. Tôi không sợ bọn chúng gì tôi biết vì tôi đã xem như tôi cũng đã chết rồi kể từ ngày quê hương miền Nam bị bắt và vì tôi cũng là trái chanh đã bị khô héo sau khi đã bị vắt của kẻ thù và trí óc... như ng bọn chúng tôi không muốn học không dám gì tôi nên tôi vẫn còn nghĩ đây. Từ đây tôi kể một sự kiện cũng một ngày một nhà đã có khả năng mua được cân và thước rồi thì tôi... có khi có tuấn học có khi có tháng không có một người khách nào đến đứng trên cái cân đó, như ng đó cũng không còn gì là quan trọng nữa vì tôi vẫn nghĩ đây với một đích khác đó là tôi muốn cân tội ác của chúng ta xem nó nặng bao nhiêu khi mà một ngày bọn chúng mình lún sâu vào tội ác mà tôi nghĩ như là đã như ng để bán mình cho kẻ thù phải ng Bức là bọn Tàu dã man đã đứng đầu họ để mình của một ngàn năm và luôn tìm cách hủy diệt thôn tính, vậy mà nay bọn chúng tôi còn giang tay đón kẻ thù vào khai thác tài nguyên của đất nước mà họ u quyền làm thì tôi cho quê hương sẽ không sao có thể đứng trên đất nước. Tôi vẫn nghĩ đây cho đến khi nào còn có thể đo lường gian xem bọn chúng ta sẽ Việt Nam còn sống được bao lâu và khi nào bọn chúng bắt đầu ngạo mạn lên tiêu diệt. Chú em đứng trước mặt là rồi tôi đã và đang sống ra làm sao. Mọi người đến với tôi bây giờ không còn gì là quan trọng, chỉ cần một ngày hay đôi ba ngày bắt vào miền một thế giới đó cho cái đời này yên tâm là tôi cũng yên tâm là rồi.

- Thế... thế gia đình của bác đâu?

Ngô Văn Đan ông có vẻ ngạc nhiên khi ông nói ông nghĩ đây là vì muốn cân đo lường gian và tội ác của nhà cầm quyền của chúng ta Việt Nam bằng một đi về hằng say lúc kể về câu chuyện tham gia một trận, ông đang hướng ánh mắt nhìn vào đám đông người qua lại trên phố một mà hình như ông không nhìn thấy một ai biết vì tôi thấy hai con mắt của ông như mở màn, như như về dĩ vắng và rồi tôi trong hai con mắt đó tôi thấy có hai giọt nước đang chảy ra và đứng bên khoe. Không buồn buồn tâm đến như ng người chung quanh và như ng người qua lại trên hè phố, ông vẫn để hai giọt nước để ng lăn dài xuống hai bên má, ông nói:

- Tôi có vẻ, hay nói cho đúng hẳn là tôi có người yêu và người đó yêu tôi vì chúng tôi chia sẻ cùng nhau công khai. Người tôi yêu và yêu tôi về một tình nghĩa và đang chờ đợi một bước vào người người của đời học Văn Khoa như ng rồi tôi đã bắt đi vào trong bóng không một người già và tôi đã không hề biết rằng người tôi yêu đang mang giọt máu của tôi trong người. Tôi là tên đàn ông đến một không trách nhiệm. Tôi là tên đàn ông ngu muội và ác cảm khi đã đưa ra hai

tay và b óc vào công vi c làm cho c bao nhiêu tr i u ng i m n Nam này đau kh và ly tan. Ngày tôi tr v i thành ph và tìm đ n nhà ng i tôi yêu thì m i b t r ng nàng đã b n c ra đi vào hai ngày sau chót c a cu c n i ch n cùng v i đ a con trai đã b y tu i, đó là đ a con c a tôi v i nàng...

Ng i cản đò th i gian và t i ác c a c ng s n Vi t Nam khóc n c lên nh đau kh . Hai hàng n c m t ch y dài ra trên khuôn m t kh c kh c a ông mà ông cũng không màng lau nó. Tôi g i chuy n đ ông trút b t ra nh ng u n c nh ng đ n v t đau kh đã hành h ông trong su t bao nhiêu năm tr i qua còn ch t ch a trong lòng h u v i b t n i s u mu n:

- Ông... ông không g p l i hai ng i... thân đó l n nào sao?

- Tôi không x ng đáng g p l i hai ng i đó chú em à. G p l i hai ng i thân yêu đó là ý nguy n c a tôi l bao lâu nay nh ng vì tôi đã b c hai ng i ra đi không m t l i g i thích thì g i đây làm sao tôi còn m t m i nào dám g p l i hai ng i đó, nh ng... nh ng tôi v n th ng xuyên nhìn th y ng i tôi yêu trên m ng, trên internet, ch v y thôi là tôi đã m n nguy n l m r i nh ng tôi ch a g p đ c m t ng i con trai c a tôi và n u m t ngày nào đó tôi đ c đ m phúc g p m t ng i con trai c a tôi r i thì dù tôi có nh m m t tôi cũng m n nguy n l m, đó là m i c l n nh t trong đ i tôi sau khi m i c l n lao kia đã b b n ng i qu quy t, b n ng i x o trá, b n ng i man r mà tôi đã h t tâm h t lòng ph c v nh ng đã ph n b i l i tôi.

- Bà... ng i ông yêu bây gi i đâu và làm gì mà l i xu t h n trên internet? Tôi có th giúp ông đ c v i c gì không?

- Cám n chú em nh u l m, tôi không c n chú em giúp tôi v i c gì c . Nh ng v i c tôi đã gây ra thì tôi vui v đón nh n nó vì đó là l công b ng c a tr i đ t, là l công b ng c a Th ng Đ và n u Th ng Đ th y s tr ng ph t c a Ng ài trong m y ch c năm qua là đã đ thì Ng ài s cho tôi g p l i c hai ho c m t trong hai ng i. Chú em h i ng i tôi yêu bây gi i đâu và làm gì à. Ng i tôi yêu bây gi đang sinh s ng trong m t x s v n minh nh t hành tinh này, giàu nh t hành tinh này, nhân đ o nh t hành tinh này và, ng i tôi yêu đang r t n i t ng trong c ng đ ng ng i Vi t trong x s đó cũng nh i các x kh p năm châu b n b n c a trái đ t này ch nào có ng i Vi t n n sinh s ng. Ng i tôi yêu là n v n sĩ l ng danh tên L Túy Ph ng, hình c a nàng mà tôi l y t trên m ng xu ng tôi cũng có đ em theo đây đ tôi đ a cho chú em xem nhé.

Trong khi ng i đản ông mu n cản đò th i gian và t i ác c a c ng s n quay ng i ra phía sau đ l y cu n t p thì tôi nh ng i v a b trúng m t c n gió đ c. Tôi cũng đang bàng hoàng xúc đ ng, đ u c a tôi đang nh b quay cu ng và hai con m t c a tôi b hoa lên và r i tôi c nhìn tr ng tr ng vào ng i tr c m t đ t h i ng i mà tôi cho là l p đ vì mu n cản đò th i gian và t i ác c a c ng s n là cha c a tôi đây sao. Nhìn t m hình mà ông đ a cho tôi xem thì đúng đó là hình c a m tôi và nh v y ông đúng là cha c a tôi r i. Tôi ôm đ u kh s nhìn lên tr i cao và than sao Th ng Đ l i n th thách tôi nh th này đ làm gì. Tôi không có đ can đ m đ g i ông ti ng cha, tôi không có đ can đ m đ ôm ông. Tôi ph i đ i x ph i hành đ ng nh th nào đây h i ông tr i trên cao kia. Sao ông n đ qu h ng tôi c ch m m i trong đau th ng trong thù h n, sao ông n gây ra chi nh ng th m c nh đau th ng nh th m c nh ngày cha con g p l i nhau mà tôi là con l i không đ can đ m đ nh n ng i đã t o ra tôi tuy ông ch a có

måt ngày nào nuôi dång tôi, chåa có måt lån må bång tôi.

Tôi đång lên quay lång và båc đi thång vå khách sån mà không có måt låi nào våi ngåi cha mà tôi måi våa đåc biåt. Tôi thoáng thåy sångåc nhiên hiån ra trên gång måt khåc khåc a ông và, hình nhå ông có nói hay håi câu gì đó nhång nào tôi có còn nghe đåc gì nåa đâu.

Tôi måc kå nhång ngåi qua låi trên đång phå đang trå måt nhìn tôi. Có nhiåu, có råt nhiåu cô thiåu nå đåa tay lên che miång låi khi nhìn thåy tôi båc đi våi khuôn måt đåy nåc måt.

*

- Chuyån gì đã xåy ra våi anh våy?

Ngåi vå såp cåi cåa tôi tròn xoe đôi con måt nhìn tôi håi nhång tôi không trå låi và vån đång nguyên bå quån áo đang måc trên ngåi tôi lao mình nåm dài ra trên giång måt úp xuång gåi và tiåp tåc khóc.

Måt khoång thåi gian không lâu sau, måt ý nghĩ thoáng qua và tôi ngåi lên cåm điån thoåi phån vå cho må tôi. May mån hay xui xåo đây mà må tôi đã không có å nhà đå båt máy. Tôi đå điån thoåi xuång råi quay qua ngåi vå såp cåi và kå låi cho nàng nghe tång chi tiåt vå câu chuyån đã làm cho tôi xúc đång månh.

Sáng nay ngåi vå såp cåi cåa tôi khuyên tôi phåi đån gåp cha tôi vì nàng cho đây là måt såtrùng håp mà có lå đånh månh đã såp đåt khiån xui cho tôi gåp låi cha vào tháng này, tháng có ngày lå cåa cha, nàng khuyên tôi là dù có nhå thå nào thì tôi cũng không thånh tâm chåi bångåi đã tåo ra tôi vì dù sao ông cũng đã quá håi hån, quá đau khå vå nhång gì ông đã làm trong quá khå.

Tåi nghiåp ngåi vå såp cåi cåa tôi, nàng cångåi đåy trang đåm cho thåt đåp đå đån ra måt cha tôi. Nàng đi cùng tôi ra tiåm bán bông hoa, nàng chån mua måt bó hoa thåt lån và thåt đåp råi cùng tôi đi đån chå có ngåi đàn ông muån cân đo thåi gian và tåi ác cåa cång sån. Tôi båc nhång båc dài và thåt nhanh vå phía tråc trong khi ngåi tôi yêu đang båc tång båc chåm chåp låo đåo theo phía sau.

Cái cân cũ kå và cây thåc cùng ngåi đàn ông cân đo thåi gian và tåi ác cåa cång sån Viåt Nam không có måt å đây ngày hôm nay.

Trong khi đang båi råi chåa biåt tính làm sao thì chå bán nåc ngåt và cà phê trên cái xe nhå đåy tay lên tiång håi:

- Ông muån tìm gì?

- Tôi muån tìm ông thång ngày ngåi å đây, cái ông...

- À, ông cân đo thåi gian và tåi ác cåa... å há, sao hôm nay không thåy ång đån chå tå nào đån giå ång luôn luôn có måt råt đúng giå, không biåt hôm nay có chuyån gì không våy cà.

Anh thanh niên våa đång chiåc xe gån máy bên cånh xe cà phê. " Có lå anh ta chåy xe ôm " tôi

Ngõ i Đàn Ông Cân Đo T i Ác Và Th i Gian

Tác Giả: SE s u tâm

Chúa Nhật, 23 Tháng 9 Năm 2012 18:57

---

ngĩ v y, và anh cũng v a nghe ch bán cà phê nói nên anh nhìn tôi nói:

- Xe c u th ng đ a ng vào b nh vi n Sài Gòn h i sáng s m nay r i, có l ... k này không qua kh i quá. Ăn ít quá thì s c đâu mà ch ng l i b nh t t ch .

- B nh vi n Sài Gòn đâu v y anh?

Ch tay v phía xa xa anh nói:

- Phía đó đó, đi b m t chút cũng phía bên này là g p li n à, g n cu i đ ng mà phía bên kia là ch Sài Gòn đó.

*

Tôi đ t bó hoa th t t i và th t đ p lên cái xác c a ng i đàn ông cân đo th i gian và t i ác c a c ng s n Vi t Nam và cũng là ng i cha c a tôi.

C hai đ a chúng tôi cùng đ ng tr c cái xác mà khóc và khóc th t nhi u. Tôi h i h n và đau đ n quá. Ng c tôi c đau qu n lên t ng c n và luôn có câu h i trong đ u là vì sao hôm qua tôi l i nh n tâm b đi không m t l i nói nào v i cha, vì sao hôm qua tôi l i không có can đ m đ om ông và kêu lên ti ng cha thân yêu, vì sao... n u bi t tr c s th nh th này thì... Tôi cũng là tên đàn ông th t t h i. Tôi là đ a con b t hi u vì dù sao ông cũng là cha c a tôi dù ông ch a có m t ngày nào nuôi d ng. Tôi b ng ch t nh đ n l i m tôi t ng d y d t lúc đ n M là luôn ph i th ng yêu m i ng i nh th ng chính b n thân mình b i chúng ta khác ng i c ng s n ch trái tim c a chúng ta là trái tim c a con ng i.

Tôi cúi xu ng hôn lên trán và lên má c a cha tôi đ t giã, ng i v s p c i c a tôi cũng làm theo tôi không m t chút đ n đo suy nghĩ. Tôi thì th m l i t giã cha và tôi h a v i cha là khi v đ n M tôi cũng s đ t m t cái cân và cây th c tr c c a nhà. Tôi s ti p n i công vi c c a cha, tôi cũng s là ng i cân đo th i gian và t i ác c a c ng s n Vi t Nam.